

saa. komme baade efter Kommissionens Flertals og efter Kommissionens Mindretals Forslag, blot med nogen Omlægning af Forretningerne.

Jeg skal altsaa i Henhold til de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger og til Mindretallets korte Betænkning anbefale at stemme mod Dagsordenen og for Regeringsforslaget, idet jeg er overbevist om, at det vil være til Bedste baade for Retsplejen og for Forvaltningen, og man vil i ethvert Tilfælde — hvad jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa — derved ikke alene imødekomme Horsens Byraads af den afgaaede Borgmester og Amtmanden stærkt anbefalede Ønske, men ogsaa Befolkningens Ønsker derovre. Derpaa have vi til Overflod Bevis i den Adresse, som Udvalget modtog den 17de November 1899, og som er forelagt for Rigsdagen.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg har naturligvis med Interesse gennemlæst den Betænkning, Udvalget har afgivet om denne Sag, og kan slutte mig til adskillige af de Bemærkninger, som staa deri, men jeg maa dog sige, at Argumentationen forekommer mig ikke at staa i Overensstemmelse med Konklusionen, som er dette Forslag til en Dagsorden. Det er den ene Indvending, jeg har at gøre. Der argumenteres nemlig ud fra, at Regeringen meget godt kan ansætte en Borgmester i Horsens uden at komme til Rigsdagen med Lovforslag derom, men der konkluderes derhen, at Udviklingen maa gaa i Retning af, at Byraadene selv vælge deres egen Borgmester.

Den anden Anke, jeg mener at kunne rette mod Betænkningens Tankegang, er, at Udvalget synes at have overset, at Embedet som Borgmester i dansk Lovgivning sammensættes af to forskellige Dele, idet Borgmesteren paa den ene Side er Formand for et Byraad, men paa den anden Side tillige er Magistratsperson. Udvalget har nu i hele sin Udvikling kun taget den ene Side af Sagen i Betragtning, nemlig Borgmesterens Egenskab som Formand i Byraadet og Leder af dets Forhandlinger og af Kommunen, men derimod ganske set bort fra, at en Borgmester samtidig efter dansk Lovgivning er en Magistratsperson paa det Sted, hvor han udnævnes som Borgmester. Danske Lovs 3—4—1 bestemmer, at hvor der ikke er Borgmester og Raad, d. v. s. Magistrat, der skal Byfogeden forrette, hvad Borgmester og Raad tilkommer. Nu er Forholdet det, at i Horsens er der ikke nogen Magistrat, og saa

skal Byfogeden udføre Magistratsforretningerne. I Modsætning til, hvad Udvalget gør gældende, maa der derfor en Lov til, for at en anden end Byfogeden skal kunne udføre disse Magistratsforretninger. Hvis man nu, som Betænkningens Præmisses foreslaa, uden Lovhjemmel vil udnævne en Borgmester i Horsens, vil denne Udnævnelse alene angaa hans Stilling som Byraadsformand. Den nuværende Byfoged i Horsens vil altsaa eo ipso blive ved at fungere som Magistratsperson uden nogen særlig Udnævnelse som Borgmester. Der vil med andre Ord slet ikke opnaas, hvad der tilsigtes ved Lovforslaget.

Man har ikke været opmærksom paa de forskellige Betydninger, Udtrykket Borgmester har i den danske Lovgivning, og dem maa man dog holde godt ud fra hinanden. For det første betyder det, som paaavist, en Magistratsperson, og for det andet Byraadets Formand. Som Magistratsperson oppebærer han de kgl. Skatter, bestyrer Næringsvæsenet, Indkvarteringsvæsenet, forretter borgerlig Vielse, besætter forskellige Bestillinger, f. Eks. som Vejer og Maaler, har Sæde i Skifteretten i Forbindelse med Byfogeden, fører Inspektion med Kirker og milde Stiftelser og har Sæde i Forstanderskabet for den lærde Skole, for saa vidt der findes en saadan. Som Byraadets Formand er han slet ikke nogen Øvrighedsperson, han leder Købstadkommunens Anliggender, og denne Stilling er ulønnet. Nu er det ganske vist rigtigt, hvad det ærede Udvalg paastaar, at Regeringen ikke behøver Rigsdagens Samtykke for at beskikke en hvilken som helst anden Mand, som den har Tillid til end Byfogeden i Horsens til at være Byraadets Formand. Men det er jo ikke det, Lovforslaget gaar ud paa. Hvad det gaar ud paa er, at beskikke en Mand, der foruden at være Byraadets Formand skal være Magistratsperson i Horsens, Auktionsdirektør og sammen med Byfogden have Sæde i Skifteretten osv. Vedtager man denne Dagsorden, vedtager man noget, som i Virkeligheden slet ikke staa i Forbindelse med Forslagets Formaal. Dets Formaal er at lette Byfogeden for de ganske overvældende Forretninger, som han har som Øvrighedsperson, ved at fritage ham for Arbejdet som Magistratsperson og lægge disse Forretninger og Auktionsdirektørforretningerne over paa Borgmesteren, som tillige skal være det, som det ærede Udvalg taler om, nemlig Formand i Byraadet. Men ved efter Udvalgets Anvisning at udnævne en For-